

Стъкленъ човѣкъ

Въ градината за забави въ Парижката изложба има единъ „стъкленъ човѣкъ“, донесенъ отъ Дрезденския музей. Той е направенъ отъ прозрачно вещество и *оживява*, щомъ се натиснатъ копчетата, включващи свѣтлината и моторитѣ, които освѣтляватъ и докарватъ въ движение вътрешнитѣ органи на „човѣка“.

„Човѣкътъ“ почва да говори . . . Той произнася цѣла лекция, записана на грамофонни плочи. Думитѣ изговаря едновременно съ показване работата на мозъка, сърдцето, бѣлия и черния дробъ.

Голѣмъ брой лампи служатъ за освѣтляване вътрешнитѣ органи, и съответнитѣ лампи свѣтватъ само тогава, когато се споменава името на даденъ органъ. Когато се освѣтли мозъка, чуватъ се думитѣ:

„Ето вашиятъ команденъ центъръ. Безъ него не съществуватъ сѣгива, нѣма движения, нѣма мислене. Моятъ мозъкъ тежи 1,200 гр. Ако той би тежалъ 1000 грама, азъ бихъ билъ идиотъ. Дванадесетъ чифта нерви излизатъ оттукъ въ различни страни. Тѣ съобщаватъ на мозъка за своитѣ „наблюдения“ на околорѣстъ (периферията и изпълняватъ неговитѣ заповѣди. Всѣка частъ отъ драгоценното вещество изпълнява особна роля: една управлява движенията, друга зрението, трета е отредена за паметта.

„Моятъ мозъкъ, подобно на вашия, се оросява отъ огромно количество кръвъ: повече 1.5 литри въ минута протичатъ презъ него.

„Всичко това би било невъзможно безъ неуморимия моторъ — моето сърдце“.

Въ този мигъ угасва освѣтлението на мозъка, и въ гърдитѣ на „човѣка“ се освѣтлява тъмно-червеното, туптеще сърдце.

„То тежи 300 грама — продължава „човѣкътъ“ — и се явява единъ видъ като двойна помпа, въ която